

SANS - EUROPA**Moliné, del Sans, intercepta una passada a Cros**

se negres els graciencs per poder contrarrestar la fúria dels badalonins.

I el que són les coses! Amb tot i el domini esmentat, suara els vermells aconseguiren obtenir el seu tercer gol, gràcies a una sortida funesta i poc a temps del porter blau, que tenia el sant d'espatlles.

No es desencoratjaren els badalonins i atacaren sense desmaià, i, a la fi, En Forgas, després d'haver fallat moltes altres ocasions, aconseguí el primer tanto per als seus. A partir d'aquest moment el domini badaloní és constant. La providència concretada e nels pals de la porta, els retops i la dissort, fa que aquest domini no pugui convertir-se en una victòria exclatant, ben mereixedora llavors. Només Blanco aconseguí obtenir el sengon tanto amb un cop de cap ben donat en tirar un córner.

I amb el resultat de 3 a 2 finalitzà el partit, aquest que arbitrà molt deficientment En Peris.

Els equips s'alinearen així:

Gràcia: Palau-Cortès, Agustí-Gombau, Centelles, Planas-Vives, Sánchez, Sastre, Vilaplana i Orriols.

Badalona: Bru-Massanet, Bosch-Fibla, Blanco, Rodrigo-Cabrera, Llinàs, Forgas, Tejedor I i Tejedor II.

El Samboià bat el Güell per 1 a 0

En homenatge i benefici del jugador Josep Ramisa va jugar-se diumenge al camp del F. C. Güell un partit amb el F. C. Santboià, amb el resultat d'un gol a zero a favor dels visitants.

L'anunci era de partit amistós i veritablement no pogué ésser-ho més; els davanters del F. C. Güell s'apartaven perquè poguessin agafar la pilota els defenses del Santboià i vice-versa.

No poguérem veure el que és diu una sola jugada de fútbol; els jugadors, tant d'un bàndol com de l'altre, no seguien una sola regla de joc; no recordem haver vist mai un partit més desastrosos.

El gol va fer-lo Moreno en tirar-se un córner.

Els equips eren els següents:

Santboià: Varano, Torras, Martí, Valls, Puig, Petit II, Moreno, Sastre, Parés, Avellanet, Petit I.

Colònia Güell: Bernal I, Vilar, Ramisa I, Estrada, Tarradellas, Ramisa II, Bernal II, Vandellós, Llopart, Castanera, Santamaria.

Arbitrà un aficionat, amb la mateixa perícia que els jugadors.

A profit d'En Vidal, l'ex-jugador de Sans

Diversos amics de la Unió Esportiva de Sans, assabentats de l'affectiva situació en què es troba En Vidal, l'ex-jugador de Sans, han organitzat per a dissabte vinent un gran festival, la recaptat del qual es destinarà íntegrament a afavorir-lo. Consistirà en un partit de fútbol entre el primer equip de la Unió i un altre format de jugadors procedents de Sans, havent promès de participar-hi, entre altres, Carulla, Sancho, Piera, Samitier, etc.

Es d'esperar que el públic de Sans contribuirà dignament en els bells propòsits que guien la idea d'aquesta festa benèfica.

Els partits de l'Europa amb la Gimnàstica de Madrid

Després de diversos anys d'absència, l'Europa ha aconseguit fos corresposta la invitació feta a la veterana entitat madrilenya, la Societat Gimnàstica de Madrid, que en els dies 6 i 8 mesurava les seves forces contra l'equip de Gràcia.

Entre els jugadors que arrencarà l'equip madrileny, es compta a Goiburu, Adarraga, Uribe, Serrano, Benguria i Sancho, la majoria d'ells integrants dels últims partits probables i possibles.

Aquests dos partits tenen per als aficionats la novetat de la nova regla de l'"offside", la qual cosa per al públic és de poc interès.

L'Europa alinearà alguns valuosos elements que per circumstàncies especials no pogueren figurar en els darrers partits jugats per aquest club.

A MANRESA**L'Iluro batut pel Centre d'Esports per 3 a 0**

Una gran gentada ha emplenat el nou camp de joc del Centre, atreta per l'anunci d'un partit entre els dos rivals esmentats, i per la inauguració oficial del camp, que per l'esplendïd que és mereix paragraf a part.

Durant la primera part el domini ha correspost netament al Manresa, marcant un gol, obra d'En Codina en rematar una bona passada d'En Tenna, que cala dia s'afiança més en el seu lloc al primer equip.

La segona part ha estat d'un domini més repartit, notant-se més mobilitat per part de l'Iluro, marcant el Manresa dos gols més, obra tots dos d'En Cort, el primer d'un free-kick i el segon d'un xut fulminant que ha entrat per l'angle superior.

S'han tirat tres corners contra l'Iluro i un contra el Manresa.

Ha arbitrat Vidal.

Es disputava una copa cedida per la joieria Grané i Busquets.

El C. E. de Sabadell bat el Martinenc per 1 a 0

Al camp del Flor de Lis han jugat aquests equips un partit força interessant. Es disputaven una copa donada pel club Flor de Lis, guanyant-la el Sabadell per haver tirat més nombre de corners.

Merceixia haver guanyat el Martinenc, car ha jugat amb més entusiasme. El gol del Sabadell fou marcat de penalty.

Ha arbitrat Comorera.

El nou camp del Centre

Respecte al camp que acaba d'inaugurar el Centre, en limitarem a esmentar quelcom del millor que té, car disposem de poc espai i no podem allargar-nos massa.

El frontis són unes grans i fermes parets de pedra i dues torres que fan de límit de l'entrada destinada al públic, d'una amplada de dotze a quinze metres. Després, una plaça esplèndida i al fons una escala d'uns vuit metres porta als terraplens destinats al públic, col·locats a un metre d'alçada per a la millor visualitat. Al costat esquerre s'està bastint una gran tribuna amb gradaria de ciment armat. La cubada general de públic és d'unes setze mil persones.

El camp de joc és un dels més esplèndids.

Les casetes dels jugadors estan muntades amb tot confort, dutxes i bany. Hi ha un pabelló destinat al Consell Directiu del centre. L'àrbitre té un lloc a part.

En fi, un camp amb totes les condicions. Ens atrevim a dir que, fora dels camps del Barcelona, Europa i Espanyol, no n'hi ha cap més a Catalunya. Els esportius de Manresa poden vantar-se de tenir dos terrenys de fútbol que molts llocs voldrien per a ells.

A MATARÓ

Tal com havíem anunciat, diumenge proppassat se celebrà el festival a profit de les Germanetes dels Pobres, havent resultat un gran èxit, car l'espaiós terreny de l'Iluro oferí l'aspecte de les grans solemnitats; verament poden els organitzadors estar ben agraïts del públic mataroní que, comprenent la finalitat de la festa, ha contribuït amb llur presència a què fos més lluita.

La primera part del festival consistia en un partit de Hockey entre el primer equip del F. C. Terrassa i una selecció de jugadors barcelonins, lluint els primers el jersei blanc-vermell i els segons groc-negre.

Durant tota la partida el públic seguí amb veritable interès les incidències de la lluita que, malgrat la neta superioritat de l'equip terrassenc, es mantingué molt animada degut a la brillant defensa que des del seu marc feren els de la selecció.

Com era d'esperar, guanyaren els del Terrassa per cinc gols a cap, havent estat un dels factors principals de la victòria el gran joc que demostrà el seu davanter-centre Roig.

Acabat el partit d'Hockey, sortiren primer el reserva de l'Iluro, seguit de la selecció de veterans.

A les ordres de Claramunt s'arrencaren els equips de la forma següent:

Iluro: Canals, Rafart, Puig, Verdier, Spà, Martínez, Estatuet, Soler, Murells, Vila i Clausells.

Veterans: Agell, Blanchart, Vila, Mola, Salas, Roca, Damont, Piqué, Ramos, Martí i Felisart.

Durant tot el partit es veieren moltes jugades boniques, distingint-se, però, més els del Reserva; les ratlles defensives dels veterans es comportaren molt bé, amb tot i els sis gols que els marcaron, car cal tenir en compte que la davantera del Reserva fou un partit molt bonic, al revés de la selecció.

Els marcadors dels gols foren: Munell, 4; Vila, 1, i Soler, 1, per l'Iluro, i el dels veterans el marcà Mola, en un córner.

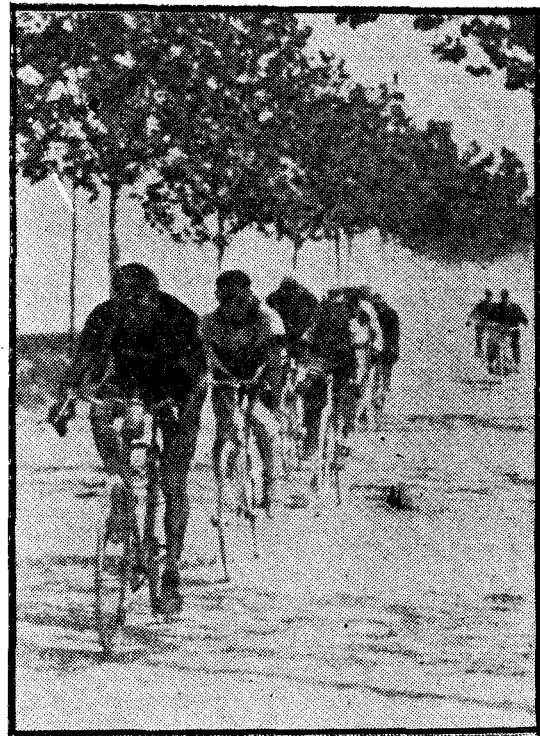
Els millors per l'Iluro foren: Canals, Verdier, Martínez, Munell, Vila i Clausell, i pels veterans, Agell, Blanchart, Mola, Felisart i Martí.

I com a punt final havem de felicitar els components de la Comissió organitzadora, que són els senyors següents: Joan Ramos, Francesc Belcos, Joaquim Bilbeny, Francesc Spa i Lluís Soler, per l'èxit assolit en aquesta festa.

A VILANOVA I GELTRÚ**VILASSAR, 1 — ASSOCIACIO, 3**

Per tercera vegada han jugat aquests dos equips. El resultat dels altres dos partits donava un caire important a l'encontre, per veure si l'Associació en sortia victoriosa.

3 a 2 i 5 a 1 a favor del Vilassar foren els re-

LA CURSA BARCELONA - MANRESA
L'escamot davanter en filera indiana, poc abans d'arribar a Manresa

sultats dels partits abans esmentats. Els 3 a 1 a favor dels vilanovins no és pas el reflex del partit, puix hauria estat millor un empat.

A la primera part dominaren els Alumnas, marcant els 3 gols que li donaren la victòria, marcats per Galceran II, Cesena (d' penalty), i Domingo, aquest d'un xut formidable des de mig camp.

El segon temps fou el contrari del primer, car els forasters s'imposaren, dominant per complet, encara que amb un joc massa fort. En aquesta part aconseguiren el seu únic gol.

A OLOT

C. S. DE FIGUERAS, 0.—OLOT F. C. 5

Amb aquest resultat tingué lloc diumenge l'encontre amistós (?) entre els dos primers equips d'aquestes entitats.

Val a dir que el joc emprat no tingué res d'extraordinari, llevat de l'actuació de l'àrbitre, deficient per complet, i que portà que la duresa dels figures esdevingués una cosa més censurable encara, per més que alguns dels equipiers olotins hi ajudà força amb la seva actuació.

El domini fou intermitent, si bé el mig centre local tragué tota l'eficàcia als jugadors forans, que no saberen evitar el bombardeig de la davantera local.

Llevat del porter local, no esmentem els altres, que si bé compliren no feren res d'extraordinari. El públic força nombros.

A IGUALADA

PARTITS DE FESTA MAJOR

L'Ateneu Igualadí anuncià dos partits a celebrar-se els dies 23 i 25, diades de Festa Major.

S'havia anunciat que el dia 23 reforçarien l'equip local els notables jugadors del Barcelona, Sancho i Piera, i Borràs, del primer equip del Sans. Però per causes imprevistes deixaren de venir els dos primers, causant una decepció a la nombrosa concurrència que s'aplegà al camp de l'Ateneu.

Magnetos Bosch Bugies

Al Júpiter, que fou el que jugà contra el primer equip local, li fou fàcil de mantenir-se en una superioritat marcada, contrariant les moltes vegades que la davantera contrària empenya la fugida cap al seu gol. A la primera part marcà un gol, i a la segona, amb un domini franc, se n'apuntà dos més. No obstant, de poc vingué que no s'empatés, car hom recorda el xut d'En Mas, que anà al pal i la centrada d'En Torné amb una rematada d'En Bumbau que de poc burla l'actuació bona de Ros.

Els equips foren aquests:

Júpiter: Ros, Orri, Martín, Palanca, Gallico, Montoliu, Gil Costa, Colls, Tejero, Ferrando.

Ateneu: Solé, Castells, Borràs, Vera, Codina, Gumbau II, Fillat, Just, Gumbau I, Mas i Torné.

— Dimarts, dia 25, vingué el primer equip complet del Tàrraga F. C., per tal de disputar a l'Ateneu la magnífica copa obsequi de la Junta de la mateixa societat.

Hom preveia en aquest encontre un resultat del tot favorable al campió lleydat, i més encara en veure l'equip local amb elements del reserva. Però està comprovat que no s'ha de fer pronòstic en futbol, car tampoc els nostres visitants haurien cregut en una derrota, i així fou, i per una diferència de 2 a 0 gols, obra d'En Claramunt i d'En Ribà, un a cada part.

Tots vint-i-dos jugadors s'empraren amb fe i si algú s'ha distingit ha estat el nostre jove porter Solé, que cada vegada ens proporciona més emocions.

Ambdós partits foren arbitrats per Vicents Borrrell les qualitats d'imparcialitat del qual són de prou reconegudes.

A SITGES

C. D. SITGETA, 6.—ATENEU IGUALADI, 0

El resultat d'aquest partit, si bé no reflecteix tota la valua real del Sitgetà, ens demostra que una voluntat sense límits posada en la consecució de la lluita té major eficàcia que la tècnica dels jugadors consagrats.

El Sitgetà, aliant-se amb quatre reserves i canviats els titulars de lloc, féu un partit enorme de coratge i d'encert, essent el que d'una manera absoluta portà la iniciativa del joc. Cert és que el team igualadí posseeix actualment un equip ben regular, però la quantitat del triomf aconseguit no té atenuants. Quatre gols a zero fou el resultat del primer temps, aconseguint-ne dos més a la segona part. Foren obra de Ravell (2), Aparicio (2), Vidal i Miret (1).

Tal com hem esmentat, l'Ateneu Igualadí, força in-

Magnetos Bosch Bugies

ferior al que fou algun temps enrera, ens donà la sensació d'una potencialitat en franca decadència. Quant a l'actuació individual dels locals, cal anomenar Ravell i Miret, de la línia d'atac, Pellicer a l'ala mitja. Tant la defensa com la porta entraren poc en joc.

El C. D. Sitgetà alia el següent equip: Mirabent, Fonfria, Gil, Pellicer, Giner, Franco, Miret, Aparicio, Ravell, Vidal i Llorén.

LA GARRIGA

GRANOLLERS, 5.—VICH, 1

Gràcies a les gestions del Club La Garriga F. C., i molt especialment a les del seu president doctor Orfila, La Garriga ha pogut contemplar el partit que més podia apassionar, no solament a La Garriga, sinó a tota la comarca del Vallès i a la plana de Vich, car hi han pres part els dos millors equips de les dites comarques.

A les ordres de l'àrbitre col·legit senyor Pujol, s'han alinats pel Vich bona part dels titulars. En canvi, el Granollers s'ha presentat complet. Escollit el camp, ha tirat el kik-off el fill del donant de la copa "Anís Pícarol", senyor Ventura.

No ens entremetim a detallar el partit, car gairebé tot ell ha estat un domini del Granollers, especialment la primera part que ha acabat amb un escor de 1 a 0 a favor dels del Vallès. La segona part ha estat més interessant degut a haver reaccionat quelcom els de la plana, aconseguint el Vich marcar el gol d'honor, i acabant-se el match amb la victòria del Granollers per 5 a 1.

El camp de La Garriga F. C. s'ha vist completament ple, havent aprofitat l'ocasió per presenciar aquest partit bona part dels aficionats d'ambdues comarques i quasi tota la colònia estiuenca.

A MOLLET

SPORTING MARTINENC, 0.—S. C. MOLLET, 3

Molt interessant resultà aquest partit, que començà amb gran fororositat, notant-se aviat un decalament en els forasters, degut als continus atacs dels locals. El primer temps aconseguiren els locals dos gols.

Durant el segon temps el domini no correspongué a cap dels dos equips. Resultà un segon temps força anivellat. Tots han jugat molt, decalant una mica l'avant centre. En aquesta part els nostres aconseguiren un altre gol.

L'equip local era integrat pels jugadors: Riera, Moga, Llué, Alfonso, Alegre, Sans, Castells, Gordi, Sabater, Enrich i Fauré.

A TARRAGONA

GIMNASTIC (RESERVA), 1.—U. S. TORREDEMBARRA, 0

El Gimnàstic ha obert oficialment la temporada. Ha vent-se traslladat el primer a Vilafraanca per jugar contra l'equip d'aquest nom reforçat per l'Estruch i l'Arnet, ha actuat el reserva al camp de l'Avinyuda de Catalunya, lluitant contra el primer equip de la U. S. Torredembarra.

El partit, que ha estat ensopit a la primera part,

BOXA es veurà un sincer "match" dijous en la vetllada del Mundial Esport.

s'ha fet més interessant a la segona, en la qual el Gimnàstic ha aconseguit l'únic gol de la tarda, per obra d'un free-kick que ha tirat Nolla fortament.

Els equips:

U. S. Torredembarra.—Benedicto, Sánchez, Costabella, Gandasguí, Valls, Plana, Huguet, Creus, Tobe-lla, Frasquet i Guell.

Gimnàstic II.—Pascual, Bourman, Villaró, Balart, Cendrós, Solé, Olivella Marca, Gandia, Nolla i Lliteras.

ATLETISME

RECORD DE CATALUNYA I ESPANYA BATUT

L'atleta del Gimnàstic Joan Llorens, a la mitja part del partit Gimnàstic II-U. S. Torredembarra, ha intentat de batre el record de Catalunya i el d'Espanya de llançament del martell.

L'intent ha estat controlat per tres elements del Comitè Provincial de la F. C. d'A., a la qual s'avisà amb el temps que fixen els reglaments, per tal de donar validesa al record, en cas d'ésser batut un dels dos.

Llorens ha reeixit en el seu intent, fent marques de 34 m. 37 cm.; 34 m. 43 cm.; 35 m. 84 cm.; 34 m. 96 cm.; que baten totes elles els records actuals català i peninsular.

BOXA

Del match
Alís Schladenhaufen

Novament hem pogut gaudir d'un combat en el qual hi prenia part el nostre miniat boxador Ricard Alís. I fou aquesta vegada contra aquell home, entre alguns tan discutit—sense motiu—després de la seva ràpida victòria sobre Thomas. Tenia, doncs, el combat un cert interès; en primer lloc per veure si es confirmava la decadència en què es trobava, segons notícies de l'Havana, l'anomenat campió del Rin, i segonament per judicar l'estat actual del nostre campió de Catalunya.

MUNDIAL Dijous: Mompó Martí, de campionat i Cola-Giménez, per a la challenge.

Vist el combat tot ha quedat, almenys per nosaltres, al mateix lloc. Schaladenhaufen, que mai ha estat esgrinista, i que avui es troba en forma molt baixa, féu un combat molt deslluït, trobant-se constantment a mercé del seu contrari. El prou cercà el cop fort, pegant sempre amb una imprecisió sense comparança, però li fou impossible de portar-lo a cap, per la molta esquiva del seu antagonista.

—L'Alís, per bé que va presentar-se al ring del Mundial en millor forma que en combats anteriors, és el mateix de sempre. Bon boxador, amb dots naturals excel·lents, però mancat del cop que un boxador de la seva categoria necessita perquè en combats com els que ressenyem siguin acabats en el moment que ells vulguin i amb un fora de combat completament sense cap mena de dubtes. Cal tenir present l'estat de l'alsacià en el cinquè i sisè rounds.

Quan el contrari està abatut fixem-nos en el que fa el nostre campió. Podria dir-se que juga amb el seu contrari, mes a la nostra manera de concebre la boxa, per a un professional no és aquest el procediment. Cal que acabi i si l'Alís no empra aquesta tàctica, indubtablement és perquè sap que el seu cop no donaria els resultats que en tal situació precisa.

El combat contra Schaladenhaufen es pot comparar amb el que a la sala de l'Iris va fer contra l'alemany Pionier, en el qual l'ex-campió d'Espanya va ésser l'amo dins les cordes, però mancà al seu cop la força necessària per desprendre's d'un gat vell, que amb la seva tàctica l'exposava a variar una puntuació que al final podria perjudicar-lo.

Més de quatre vegades i diem la veritat, ignorant el motiu, crec no era altre que la passió per l'home que representava la nostra terra, m'havia forjat la idea que l'Alís era un gran "knocautador", però fent memòria i repassant apunts trobo que són verament pocs els seus combats per k. o. Gaston, Marco, Urbain, Gabriel i alguns altres que de moment no recordo, però no en suficient nombre comparats amb el sens fi de combats per ell efectuats que puguin fer decantar la balança, perquè, com la majoria dels seus admiradors, el considerin un home de punx excepcional.

Confirmant això, compararem el combat de l'A-

MUNDIAL Vagi dijous i veurà pegar-se en la gran vetllada popular de Boxa

lís amb el que féu Thomas amb l'alsacià i veurem com si bé els cops del campió d'Espanya no estan dotats de l'efectivisme del seu avi "challenger", són de molta més eficàcia, car l'actuació de Schaladenhaufen davant de Tomas resultà molt més crítica que davant l'Alís; ho demostra el fet que en cap moment d'aquest encontre es veié la intenció de llençar l'esponja per part dels segons del campió del Rin, com ocorregué el dia en què lluità amb l'actual detentor del títol. Suplex

CAMP EUROPA

DIES 6 I 8 SETEMBRE

"R. S. Gimnástica" de Madrid
CONTRA

"C. D. Europa"

Primers equips complets

Tarda, a les 4 1/2

ENTRADA 2 PTES.

La cursa Barcelona - Manresa i tornada, constituí un gran èxit esportiu

La lluita fou duríssima entre els dos "leaders", guanyant finalment Monteys a l'sprint

Josep Cebrian, campió de Sans, i Josep Sant, de Manresa

Aquesta cursa, tan ben preparada pels infatigables elements de la Unió Esportiva de Sans, tenia una importància particular; gairebé podria dir-se definitiva, després dels resultats obtinguts pels corredors catalans al Campionat de la Unió Velocipèdica, celebrat a Donostia, i pocs dies després a la Volta al País Basc, organitzada pel nostre col·lega "Excelsior", de Bilbao. És evident, que sigui per les circumstàncies que es vulgui, el paper dels corredors catalans, després de les dues curses esmentades, estava en baixa. La desgràcia, o en termes més purs esportivament parlant la "guigne", no té més que una importància secundària en les grans proves esportives, i, per consegüent, havíem hagut d'inclinar-nos davant d'ella quan a Bascònia, Musió i Monteys es veien obligats a retirar-se per accident.

Aquests "forfaits" tregueren a Catalunya un dret legítim a fer un més brillant paper que l'assolit en realitat. Per això ha estat de dolbre que amb tot i els desesperats esforços dels seus organitzadors no hagin concorregut a la prova que ara comentem els mateixos corredors peninsulars que allí dalt, la qual cosa ens hauria permès d'aquilar amb més exactitud la categoria dels respectius valors i hauríem pogut constatar d'una manera certa si la minva de "classe" ciclista a Catalunya era una realitat o pel contrari, no era més que conseqüència d'una tongada de dissorts.

La prova Barcelona-Manresa i tornada, era excepcionalment dura. En general els organitzadors aconseguiren triar un circuit format per bones carreteres, si exceptuem el tros infernal de Rubí a Molins de Rei, camins que, com el de Terrassa a Manresa, està format per un caragol continu de zig-zags marejadors, i que afortunadament el seu estat és excel·lent, car del contrari la temeritat que de per si sol representa córrer-hi curses d'aquesta mena esdevindria imprudència, puix que el corredor es veu dificultat de llançar-se massa a fons a conseqüència de la irregularitat del terreny, amb constants pendents o pujades i persistents revolts, totes les quals coses l'obliguen a una concentració nerviosa que despesa molt les energies musculars; repetim que la prova era dura perquè s'obligava, a més a més, donar dues voltes al circuit de Manresa-Sampedor-Sallent, que, dit sigui amb tota franquesa, no trobem gens recomanable ni a propòsit en manifestacions d'aquesta mena.

Repetim-ho, la prova de diumenge era preparada per reunir un floret d'asos ciclistes. Els tenim a casa nostra en nombre suficient? Podem dir que no i per això no cal estranyar que els sortits no fossin molt nombrosos i que els abandonaments ho fossin encara en major nombre.

Si a les dificultats naturals que comportava la cursa hi afegim el tren terriblement dur amb què va ésser portada, sobretot a la segona part, hom es meravella i arriba a la conclusió que Catalunya no sofreix la crisi de routiers amb la intensitat que podrien fer creure els resultats del Nord.

Quan s'ha vist un Musió i Monteys llançar-se en els darrers tres quarts d'hora en la forma que ho feren? Quan s'ha vist brillar un nou estel en la figura del neòfit Cruz? Quan hom pogué comprovar l'admirable fortalesa de Sans, de Reus, l'obstinació ferrenya d'un Joan Juan, la sorprenent tenacitat d'un Benet Milian, que, com tots els seus altres companys, encara que rerassagats, aconseguiren acabar... hom

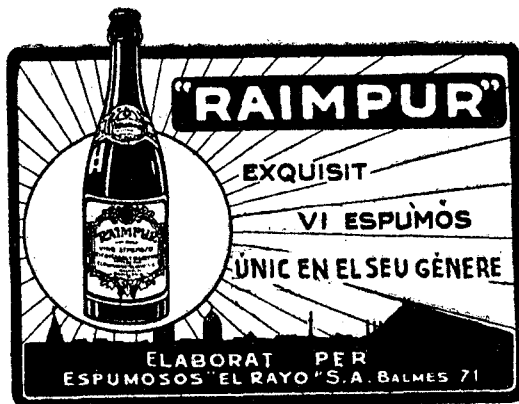
no té per què parlar encara de crisi de corredors i, pel contrari, pot mostrar-se optimista si persisteix aquesta intel·ligent tasca dels elements que, com la Unió Esportiva de Sans, no desmaiaven un sol moment pro-ciclisme.

QUELCOM DE LA CURSA

Dels 51 inscrits, només 35 prengueren la sortida, dels quals 9 oficialment arribaren. Aquestes xifres diuen per elles soles més que tot plegat, respecte del que va ésser la cursa.

Aquesta consistia en sortir del peu de la Rabassada cap a Sant Cugat, Rubí, Terrassa, Vacarissas, La Bauma, Manresa, Sampedor, Sallent, Manresa (una hora de neutralització), tornant pels mateixos llocs, però arribant a Rubí, seguir per Papiol, Molins de Rei i entrar a Sans. En total, 190 quilòmetres.

Els revolts de la Rabassada i les seves dures costes foren gairebé assaltades, i la prima dels "Consums" situats al cim va ésser guanyada pel neòfit Senon, llançant-se l'escamot cap a baix accelerant el tren. Els primers rerassagats no triguen a veure's i aviat ens assabentem que Janer, per haver topat amb un automòbil que anava en direcció contrària, se li

ha fet malbé la màquina, i ressentint-se d'alguna lesió, opta per l'abandonament. El de Reus també sofreix retard per rebentada de neumàtic, seguint l'escamot a bona marxa per Rubí i Terrassa. A les pujades de Viladecavalls, els "despegues" s'inicien més forts i Juan es queda ben allunyat per ruptura de cadena. És entre Olesa i Vacarissas que Sant, el de Manresa, es llença a l'embalatge donant una forta animació al grup, que va reduint-se més i més.

Les primes de La Bauma han estat guanyades per Sant, de Manresa (la comarcal), i Monteys (per al primer absolut). Saura dona senyals de fatiga i en ésser prop de Manresa anuncia la seva decisió de retirar-se: la impressió que causa és lamentable. En Sans, de Reus, aconsegueix ajuntar-se a l'escamot davanter i amb ell inicia les dues voltes al circuit Manresa-Sampedor-Sallent-Manresa. El tren continua molt dur i el grup segueix compacte; finalment i a l'sprint, és el menut Sans qui aconsegueix travessar primer la cinta, entre grans aplaudiments.

En reprendre's la cursa després de l'hora de neutralització, observem un gros error, i és el d'haver

fixat la nova sortida en diferent lloc de l'arribada; això motiva que diversos corredors s'esgarriïn i la sortida els sigui donada amb considerable retard. Les conseqüències són encara més lamentables en qui, com Bachero, que havia fet una tan superba actuació abans, es veu ara retardat de sis minuts sobre els altres. És lamentable encara per qui, com Milian, ha sortit amb 20 minuts de diferència, i per qui, com Domingo, ha sortit amb un retard de... mitja hora sobre els altres.

Creiem que aquestes neutralitzacions, en bona tècnica, esdevenen una equivocació; una hora és poc i és massa, segons a quin fi es destini. Reprendre una cursa després de portar 106 km. (anàvem a dir a l'esquena) quan el sol bat de ple a ple i quan les energies de l'home estan ja força castigades pel rendiment donat abans, és cosa difícil; jutgi's després d'haver deixat reposar el cos durant una hora!

L'esforç és si no més factible, més passatger, tot d'una estirada i tenim la certesa que d'evitar-se la repetició al circuit dels 18 km. i de no deturar-se

AUTOS : MOTOS : CICLES
Peugeot

Concell de Cent. 349 - Telèfon 3093 A.

tant temps a Manresa, els abandonaments no haurien estat tan nombrosos. Tornem, però a la cursa, que fou represa per un petit escamot que formaven Sans, Cruz, Ferrer, Monteys i Musió, els quals es llançaren amb tota força a les collades de la tornada. Ferrer, però, dona aviat signes de feblesa i no triga en anunciar la retirada, poc abans de Terrassa, després d'haver-se vist molt despegat. Més ençà, Bachero, la moral perduda pel contratemps sofert en sortir 6 minuts més tard que els seus companys, i en una crisi de llàgrimes, opta també per retirar-se. Molt més lluny queda aquest admirable Milian, que tot i preguntar a tots els passants: "van molt endavant?", ell no es desanima i isolat segueix la seva feixuga tasca.

En el cap davanter, En Cruz segueix mostrant-se un heroi; inicia la ratxa d'escapades, amb la qual cosa no fa més que accelerar el tren, però per dissort, en una de les baixades de Vacarissas s'estimba, produint-se lesions d'alguna importància que l'obliguen a abandonar. Sans, per rebentada, també resta quelecom allunyat i des de llavors, el duet es limita a Musió-Monteys: cal, no obstant, subratllar que la marxa no se'n ressent gens, i que s'arriba a la fita d'arribada ben abans de l'hora que es calculava.

La victòria s'ha decidit pel sprint final, entre grans aplaudiments dels que el presenciaren.

MONTEYS-MUSIO

La cursa, per la seva importància, i pel davassall de forces que realitzaren els seus protagonistes es presta a nombrosos comentaris; per dissort, ni l'espai ni l'hora en què hem d'escriure'ls, no són gaire a propòsit a aquesta extensió. Monteys ha refermat una vegada més les seves excel·lents qualitats, i sobretot la gran intel·ligència amb què sap córrer.

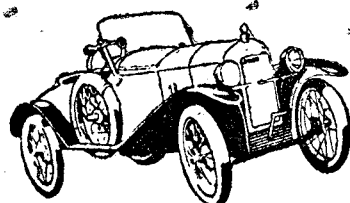
S'ha dit mantes vegades que el corredor — com tot altre practicant de qualsevol esport — ha de supeditar el seu esforç físic a la capacitat mental; l'oportunitat d'un demarratge no és una ciència que s'adquireixi barroerament, car pel contrari demana una gran pràctica que només en cervells fets podem trobar.

Monteys, xicot d'unes condicions envejables, se'ns apar també com d'una gran disposició per saber quan ha de retenir-se o quan ha de prodigar el seu esforç suprem. El seu magnífic triomf de diumenge prova

**CUENTA-KILOMETROS
CUENTA-REVOLUCIONES
RELOJES
ELEVADORES DE GASOLINA**

O.S.

**CONCESIONARIOS EXCLUSIVOS PARA ESPAÑA
E. y J. PUJOL XICOY
Clarís, 103 - Teléf. G. 371 - BARCELONA**

AMILCAR

**AGENCIA EXCLUSIVA
PARA CATALUÑA Y
BALEARES**

**J. ALVAREZ y C., S/C
Provenza, 185**

Velòdroms de Badalona i Sabadell

DIES 6 I 8 DE SETEMBRE DE 1925

DIA 6, A BADALONA - DIA 8, A SABADELL - A les cinc de la tarda

Grans Curses Internacionals

Velocitat :: Americana :: Mig fons amb entrenadors a motocicleta, amb la participació dels grans campions:

Oscar Egg (suís) Recordman del món de l'hora, sense entrenadors, vencedor en cinc curses de 6 dies.

Alfred Beyl (francès) Vencedor dels 6 dies últims de París.

Jean Brunier (francès) ex-campió de França, carretera. Recordman del món de l'hora darrera moto (112 Kms. 440 m).

Lucien Louet (francès) Segon en els 6 dies de París, finalista en el campionat del món de velocitat.

Pierre Sergent (francès) ex-campió de França, de velocitat i dues vegades finalista en els campionats del món.

Henri Breau (francès) La revelació del present any a França, en les proves darrera moto.

Dewolf-Stockelynyck (belgues) Segons en els 6 dies de Nova-York i vencedors de les 24 hores del «Mundo Deportivo».

Pagnoul-Duray (belgues) Tercers en els 6 dies de Gant i segons en les 24 hores del «Mundo Deportivo».

- També hi prendran part els millors "asos" nacionals de la pista -

PREUS

Sessions de 5 a 8 tarda i de dos quarts de 10 a la una en abmdós velòdroms

Sessió de tarda

Populars. 2 ptes.
Pelouse 3 »
Tribuna 4 »

Sessió de nit

Populars. 3 ptes.
Pelouse 4 »
Tribuna 5 »

Preus per sessions senceres

Populars 4 ptes.
Pelouse 5 »
Tribuna 6 »
Llotges populars (sense entrada) 15 »
Llotges tribuna » » 30 »

Viatge especial en autòmnibus
per a la reunió de Badalona
(anada i tornada a 1,50 ptes. seient)

Per a detalls i encàrrecs de localitats:

Unió Esportiva de Sans: Galileo, 9, Sans. — Bar Liceo: Carrer de Sans, 96. — Bar «El Pino», Plaça del Pi, Barcelona. — Badalona: Sport Club, Real, 120, Badalona. — Velo Sports Sabadell, Avinguda 11 Novembre, 123, Sabadell.

CENTRE DE LOCALITATS: PLAÇA DE CATALUNYA

Campionat de Sans i de Manresa

II Challenge Penya Rhin

Sobre un recorregut duríssim de 190 kilòmetres, comprès el tros intransitable de Rubí a Molins de Rei, trepitja victoriosa la meta d'arribada la bicicleta

DOLLAR

equipada amb pneus

HUTCHINSON

1er ABSOLUT
1. Teodor Monteys

190 km. en 6 h. 35 m., sobre

DOLLAR-HUTCHINSON

portant intactes els precintes, com demostració de l'alta qualitat i solidesa d'aquesta ja famosa marca.

Exposició i venda:

Sucursal de les bicicletes i motos

DOLLAR

Mallorca, 236

(xanfrà Rambla Catalunya)

que podem esperar d'ell jornades ben glorioses per al ciclisme català.

Musio va fer també una excel·lent cursa; ciclista de temperament molt fred que sap calcular abans els avantatges o inconvenients del seu contrari, se'ns mostrà potser excessivament reservat quan ja és sabut que en canvi la seva condició d'sprinter és escassa. Musio no ha perdut res de les seves moltes dots d'ara fa dos anys; però avui es troba rodejat en un ambient d'adversari temible i es veu més vigilat que quan era un simple desconegut.

ELS MODESTOS

Apressem-nos a dir d'En Sans el poc que poguem afegir després d'haver-nos ocupat d'ell en ocasions anteriors; en la cursa present, deixant a part la certesa de les denúncies que contra d'ell s'han fet, per si durant una estona fou remolcat (cosa que generalment es considera falsa), va estar magníficament superb; en la primera fase de la cursa, aconseguint recuperar el terreny perdut i encara guanyar a l'sprint, diu més que tots els elogis plegats.

Passem a considerar la tasca d'elements més modestos. Quina fe! Quina voluntat tan admirable!

Car el que commou més en aquesta mena de proves, aquells que us fan bategar més d'emoció, no són pas precisament els que produeixen el gran esforç anant davant, acompanyats d'un nombre de vehicles (que sovint molesten, però quant reconforten!); l'afeció que senti pel "routier" és quan el veieu sol, deixat de tots, perdut en la llarga cinta de pols, sota el sol aclaparador, en el gran espai dels camins, i que ell, no obstant, segueix pedalejant amb força, amb fe i gairebé amb orgull d'aquell abandonament en què es troba.

PER A AUTOS:

BATERIES DININ

PER A RADIO:

BATERIES DININ

no hi ha millor

= A. LLANAS =

BARCELONA

MALLORCA, 259

Quin tan bell exemple d'aquest tipus clàssic en l'esport del pedal, que foren Benet Milian, Manuel Martínez, Pere Domingo i Francesc Salayet...

Per a ells no volem pas escatimar els nostres aplaudiments, que bé se'ls mereixen.

ELS DISSORTATS

La categoria de dissortats també fou considerable en aquesta cursa; en primer terme hem d'esmentar Gabriel Cruz, que tan magnífic paper havia fet en la primera tongada, classificant-se segon, i que després animà més amb el seu ardor la marxa de l'escamot davanter, del qual només aconseguí separar-lo una lamentable caiguda.

Així i tot, Cruz s'ha obert un nom en els nostres futurs ciclistes i d'ara endavant el seu nom serà cotitzat; En Vicents Cebrian féu tal vegada un esforç desproporcionat que més tard l'obligà a l'abandonament; Bachero, impressionat per la contrarietat de veure's massa lluny de l'escamot a conseqüència del retard en la sortida, es deixà dur pel descoratjament. Una veritable llàstima. Busqué no es veié amb cor per reprendre la sortida, per trobar-se indisposat. Molt sensible en qui com ell tan bon paper havia jugat quan la Volta a Catalunya.

Algú s'estranyarà potser que no esmentem Jaume Janer; som amics d'aquest i la nostra franquesa ens obliga de dir que Janer cal per tots els mitjans que vagi en recerca de la "forma" que avui sembla que hagi ben perdut. Si no s'hagués tractat d'un home al qual manca esperit, diumenge En Janer no s'hauria pas retirat pel lloger accident de la Rabassada.

Cal fer esment també de la tasca elogiosa del ballar Joan Juan, al qual una avaria féu perdre un temps preciós i que no obstant seguí amb tossuderia i fermesa, malgrat que no fos un gran dia per a ell.

Com ja és sabut, la cursa tenia el doble caràcter de Campionats de Sans i de Manresa, guanyant l'últim Josep Sant, el qual volgué palesar que encara en ell queda pasta de corredor. Els manresans l'aplaudiren llargament.

CLASSIFICACIO GENERAL

1. Teodor Monteys (Dollar-Hutchinson), 190 km. en 6 hores, 35 minuts.
2. Miquel Musio, 6 h. 35 m.
3. Josep Maria Sans, 6 h. 52 m.

STUDEBAKER

El record oficial Barcelona - Madrid

batut el 10 de juliol de 1925
en 8 hores, 47 minuts,
11 segons (promedi de ve-
locitat 72'29 per hora) i
del qual hem presentat al
públic la corresponent cer-
tificació, fou realitzat amb
un cotxe

Studebaker

BIG-SIX, model 1925, ri-
gurosament de sèrie i equi-
pat amb neumàtics BA-
LLOON, parafangs,
barres de defensa, fanals i
demés accessoris que mar-
quen els nostres catàlegs.
Motor alimentat amb gaso-
lina i lubricat amb "Su-
peroil" SHELL.
Bugies de Ignició marca
A. C. OLEO.
Neumàtics "Balloon" FI-
RESTONE.

L'agència espanyola del **STUDE-
BAKER** fa constar que tot
el món pot obtenir un exac-
te duplicat del cotxe ven-
cedor, en totes les sub-
agències que té establir-
tes en el nostre país.

Studebaker

Representació general per a Espanya:

Stevenson, Romagosa y C.^{ia}

València, 295

Saló de vendes: **I. PONS**

Passeig de Gràcia, 54

BARCELONA

4. Josep Cebrian Farré, 7 h. 2 m. (Campió de Sans).
5. Joan Juan, 7 h. 2 m. 5 s.
6. Benet Milian, 7 h. 38 m. 10 s. primer de tercera categoria.
7. Manuel Martínez, 7 h. 40 m. 15 s.
8. Pere Domingo, 8 h. 2 m. 45 s. primer neòfit.
9. Francesc Salayet, 8 h. 30 m. 50 s.

ORDRE D'ARRIBADA A MANRESA

Josep Maria Sans, Gabriel Cruz, Vicents Cebrian Farré, Vicents Bachero, Teodor Monteys, Miquel Musio, tots en 3 hores, 42 minuts (106 km.).

Claudi Senon, 3-50; Josep Sant, 3-50-20; Josep Cebrian Farré, 3-52; Benet Milian, 3-52; Joan Juan, 3-52; Ramon Gaja, 4-2; Manuel Martínez, 4-7; Fabià Villanueva, 4-7; Pere Domingo, 4-24; Joan Giral, 4-24; Francesc Salayet, 4-24; Santmartí, 4-32.

CLASSIFICACIO COMARCAL

1. Josep Sant (campió de Manresa).
2. Ramon Gaja.
3. Giral.
4. Santmartí.

PRIMES

Prima de 70 pessetes de la Rabassada (recollida entre diversos socis entusiastes de la Unió Esportiva de Sans), la guanya Claudi Senon. Prima La Bau-
ma (nacional): Monteys; comarcal, Josep Sant. Pri-
mes Manresa, categoria inferior Barcelona, Vicent
Cebrian Farré; ídem comarcal, Josep Sant, ídem neò-
fits, Giral.

Báscules: Arques per a cabals

Pibernat

Carrer de Parlament, 9

UNA PROTESTA CONTRA EN SANS

Nota oficiosa dels organitzadors:

"Hi ha una protesta contra En Sans per remol-
cament, i el seu lloc de tercer queda provisional fins
que es comprovi el fet. El Jurat farà saber oportu-
nament el fall."

PARAULES FINALS

L'organització d'aquesta cursa, l'èxit esportiu de
la qual ha estat de primer ordre, ha anat a càrrec
dels entusiastes de la Unió Esportiva de Sans, als
quals felicitem sincerament; felicitacions que cal fer
extensives als elements manresans que n'han tingut
cura per la part que els corresponia en llur demar-
cació.

En agrair als organitzadors les atencions amb nos-
altres tingudes, també hem de consignar-les pel xofer
Fafel Carnicer, qui, amb la seva perícia, tant facilità
la nostra missió informativa; per cert, hem de con-
signar que un petit contratemps esdevingué en el ve-
hicle en què anava el nostre repòrter fotogràfic, ens
ha privat de donar la informació gràfica que vol-
l'em i que la cursa bé es mereixia per la seva importància.
Una altra vegada serà.

A FIGUERES

S'ha celebrat la cursa ciclista que ha organitzat
la Penya Esportiva "Amants del pedal", de Figueres.
L'èxit de públic ha estat molt gran.

En canvi, l'organització ha estat pessima, vege-
nt-se el cas de donar la sortida als corredors abans de
l'hora anunciada, ultra haver-se registrat alguns in-
cidents, per no curar bé de la circulació dins de la
ciutat.

Han pres la sortida 20 corredors, classificant-se'n
onze. Han fet la primera volta junts un escamot com-
post de set corredors.

S'han retirat Quer i Bosch, dels quals es tenien
gran esperances.

S'han classificat per aquest ordre:

1. Gironès, Labor.
2. Roig, Semper; 3. Martínez; IV, Gispert, La-
bor; 5. Lofres, Automoto; 6. Regimos, Labor; 7. Oli-
va, Semper, etc., etc., fins a onze. Han guanyat pri-
mes, Gimbernàt, Quer i Gironès.

S'han registrat diverses protestes.

Esperem una nova cursa i una millor organització.

MOTORISME

Els substitutius de l'essència

La benzina s'acaba

La propulsió mecànica de tota mena de vehicles s'ha estès tant que ha depassat les previsions més optimistes. Hom calcula que en tot el món hi ha uns 19 milions d'automòbils, i aquesta xifra ha de créixer més i més encara. Als Estats Units, segons l'estadística de la Cambra Nacional del Comerç d'Automòbils, la producció en el mes de febrer d'enguany ha estat de 277.600 unitats, un 15 per cent major que la del mes de gener.

Aquestes grans quantitats de motors d'explosió imposen un consum enorme d'essència, molt més gran encara si tenim en compte que les motos (a Europa n'hi ha prop de 800.000), els avions, etc., també s'alimenten d'essència.

Fa ja uns quants anys que un savi suec, Svante Arrhenius, amargà l'existència dels que pensen en el futur de la humanitat anunciant que la terra morirà d'aquí no sé quants milions d'anys, perquè el seu progressiu refredament no permetria la vida damunt el planeta.

Per començar de familiaritzar-nos amb la idea, Svante Arrhenius, controlador de la lenta agonia, s'ha entretingut calculant el que duraran d'ferentes matèries que ara ens fan força servei, com la hulla, el petroli, etc.

Tenim mandra de cercar una conferència que Arrhenius donà a la Sorbona fa cosa d'un parell d'anys, en la qual evaluava la duració d'aquelles matèries, i d'altra banda no ens interessa gaire pel cas; però acabem de llegir ara mateix que el Servei Geològic oficial dels Estats Units ha anunciat que les reserves de petroli de què disposen s'acabaran en una vintena d'anys, de manera que aquest país, suara el més formidable exportador del món, es veurà obligat a importar petroli, si és que en troba.

I el que primer mancarà serà l'essència, si ens atenem a la seva manca d'obtenció actual. Els productes lleugers obtinguts dels petroli per destil·lació són en quantitat mínima. Hom pot evaluar en un 10 per cent el tant d'essència que s'obté dels petroli, i no és pas probable que se'n descobreixin nous jaciments aprofitables per al gran consum que se'n fa.

A la recerca d'altres carburants

En vista, doncs, del perill de trobar-nos sense carburant per als motors, s'han emprés recerques per a la utilització de succedanis de la benzina, com el benzol, l'ergina (extreta del quitrà d'hulla), el diu a França carburant nacional, etc. Per altra banda l'atenció s'ha desvetllat vers els carburants sintètics, i Bergius, per la hidrogenació a pressió extreu olis de la hulla i els lignits, i Mailhe tracta catalíticament olis vegetals, dels quals extreu tota la gama de petroli.

Hi hagué un temps que es parlà molt del benzol, després s'oblidà i ara sembla que torna a parlar-se'n i a utilitzar-lo. El benzol és un producte de destil·lació dels quitrans d'hulla, més dens que la benzina i d'un poder calorífic inferior al d'aquesta; però de la diferència de densitat en resulta que un cert volum de benzol produeix més calor que el mateix volum d'essència; d'altra banda necessita, per cremar completament, major quantitat d'aire. Ara que l'ús del benzol és un motor comporta un reglatge adequat del carburador, no gaire complicat, i, a l'hivern, un dispositiu d'escalfament en la presa d'aire.

Però el que més sedueix els recercadors és la utilització dels olis pesats. Aquests ja són esmerçats en molts motors, els Diesel i semi-Diesel, per exemple; del que ara es tracta és d'aplicar-los als motors que ara funcionen amb essència.

Entre els olis pesats assenyalats com a susceptibles d'ésser utilitzats, hi ha el mazut, nom donat primitivament als residus de rectificació dels petroli del Cáucas, però que avui serveix per designar mixtures preparades en vista d'aplicacions especials.

De l'oli d'esquist, obtingut per la destil·lació en un vas tancat dels esquistos bituminosos, hom pot extreure'n la mateixa gama de productes que els petroli.

Els olis vegetals, de ricí, de cotó, de palma i d'aràquida, tindrien el seu centre productor a Tunis, Indo-Xina, Madagascar. Per això les temp-

Com en 1924

Alfa Romeo

En la 1.ª de les quatre

Grans Carreres Inter-

nacionals d'Europa

1925

Alfa Romeo

Triomfa rodonament

EN EL

III^{er} Gran premi d'Europa

classificant-se

1.er absolut d'ASCARI

2.^{on} absolut de CAMPARI

S. A. Espanyola, Ing.

Nicola Romeo i C.

Director: R. Andrés G. i Fabià

Llíria, 73 - BARCELONA - Tel. 2284 G.

tatives de llur utilització han desvetllat interès a França, que s'independitzaria de l'estranger si s'aconsegüís d'utilitzar-lo industrialment.

Els olis vegetals són més rics en oxigen i més pobres en carboni que els minerals; caldria fluidificar-los molt, i han d'ésser acuradament filtrats.

La carburació dels olis pesats

La carburació del petroli presenta dificultats molt més grans que la de l'essència. Com és sabut, el carburador polvoritza l'essència per vaporitzar-la i mesclar-la íntimament amb l'aire.

Segons la llei de Dalton, la velocitat d'evaporació del líquid és tant més grossa com més grossa és la diferència de tensió entre el líquid generador i el vapor engendrat, i més considerable la superfície d'evaporació; d'altra banda és accelerada quan la calor latent del canvi d'estat és menor, puix que aquest fenomen físic absorbeix calor i abaixa la temperatura.

La polvorització, doncs, ha d'ésser gairebé diàriem molecular, i mantenir l'aire carburat a una temperatura suficient.

Un cop dins la cambra d'explosió, la mescla s'encén, l'augment de volum produït per l'encesa comprimeix les capes següents i augmenta llur inflamabilitat; la combustió de la massa és gairebé instantània. En canvi, la combustió dels petroli, relativament almenys, és progressiva. La mescla detonant no cremada, quan encara el pistó no ha acabat la seva cursa, és posada de cop en condicions d'encesa espontània. En resum, la carburació del petroli presenta dificultats molt més grans que la de l'essència.

La missió de la carburació és de formar una boira prou estable perquè no es converteixi en pluja en el trajecte del carburador a la cambra de combustió i perquè es reparteixi amb homogeneïtat entre els diversos cilindres del motor.

Els olis pesats dels mateixos caràcters (densitat, viscositat, color, etc.) presenten grosses diferències de constitució. Caldria, doncs, un sistema de carburació o almenys un reglatge especial del carburador adequat a la naturalesa del carburant, ja que l'automaticitat del carburador no bastaria per assegurar l'homogeneïtat de l'emulsió explosiva.

Ha estat també assenyalat que no tota la feina l'han de fer els constructors de carburadors, sinó que també cal estudiar les modificacions a introduir en els motors (formes de culata, posició de la bugia, grau de compressió, construcció de pistons i culates diàtermes d'aleacions magnètiques, etcètera).

Alguns motors assajats

Segons A. Witz, el motor Bellem & Brégeras, de petroli, ha donat excel·lents resultats. Un 5 cavalls, de 100 mm. d'"alésage" i 150 de cursa, crema petroli d'una densitat 0.810 o oli solar de densitat 0.885, i obté el cavall hora per 380 grams de combustible. Un altre motor del mateix sistema, un sis cilindres, a fet les seves proves amb èxit, cremant una barreja de 80 parts de mazut i 20 de petroli.

Els motors Tartrais-Peugeot cremen olis vegetal de ricí, d'aràquida, de palma, de coco; amb automòbils equipats amb aquests motors està projectat un llarguíssim raid transafricà.

Fa quatre mesos, "L'Auto" ens parlava d'un petit motor d'estudi, construït per Weber, que és engegat en fred amb essència i al cap d'un minut ja funciona, sense que s'abaixi el règim, amb qualsevol carburant: mazut, petroli, alcohol, oli lubrificat usat. Diu que se n'està construint un de quatre cilindres. Ja ens ho diran.

Ja durant la guerra, a França, hom havia alimentat motors fixos amb oli de ricí que havia servit de lubrificat en motors d'avió.

El procediment Makhonin

El procediment Makhonin ha ocupat l'atenció de la premsa en aquests darrers temps i és fàcil que l'ocupi encara. Malgrat el molt que se n'ha parlat, és impossible de dir si els resultats corresponen a les esperances o bé si és una de tant-tes coses exagerades o fantasioses.

El secret amb què s'ha portat, les diferències d'apreciació dels seus resultats, que sense transició van de l'entusiasme il·limitat a la rebentada total; el refús de l'inventor de sotmetre el seu procediment a una comissió científica, no permeten de formar criteri.

Segons la patent francesa atorgada l'1 d'agost de 1924, la característica del procediment de l'enginyer rus és: "transformar per vaporització el combustible en vapors, sota pressió igual o su-

Abans de comprar el vostre
automòbil vegeu el famós

RUGBY

Bellesa, comoditat i economia

L'únic al món proveït d'espina
dorsal

El Rei de les pujades!!

Torpedo 6.300 p. - Sedan 9.750 p.

CORTS, 517 I 519

perior a la de l'atmosfera". Segons que s'ha dit, el mazut és tractat en calent en un autoclave sota pressió moderada. En surt un líquid olós, de color caramel clar, de densitat 0.800, poc volàtil, que crema en l'aire lentament en flama fuliginosa, 180 litres de mazut en donen 170 del nou carburant, el qual resulta a baix preu, però té el desavantatge d'ésser poc estable, puix que amb el temps sofreix una polimerització en sentit invers i retorna al seu estat primer de mazut; al cap de 20 dies ja és vell. Aquest carburant es prestaria a altes compressions, sense autoencesa ni detonació ni dipositar calamina en les parets del cilindre.

Vagi això a tall de pura informació, ja que, com hem dit, sembla que ningú sap gran cosa del procediment makhonin.

J. Cabot

El Gran Premi d'Itàlia

(6 de setembre)

A l'Autòdrom de Monza, diumenge vinent es disputarà per cinquena vegada el Gran Premi de l'A. C. d'Itàlia, que enguany presenta l'atractiu de la participació dels Duesenberg, la qual cosa permetrà una estimació de la vàlua d'aquests automòbils americans i de llurs conductors, els quals, acostumats a la pista, potser els vingui una mica de nou el circuit.

Aquest Gran Premi presenta per a nosaltres, a més a més, un altre caire interessant, el de la participació d'Antoni García, que en les proves catalanes ha defensat la marca Diatto, i la participació del qual en les 24 hores del Mans merescut afalagadors comentaris. Ferran de Vízcaya, barceloní adoptiu, també correrà a Monza, com de costum, amb un Bugatti. Penya Rin ha conferit a tots dos corredors, socis d'aquesta entitat, la representació. Així Penya Rin haurà pres part en les més importants proves europees d'enguany.

Els entrenaments han començat ja oficialment. En ells Campari s'ha despistat per rebentada d'un pneumàtic posterior i ha sofert ferides, per sort lleus, de manera que és gairebé segur que no li impediran de defensar les probabilitats dels Alfa Romeo. De Paolo, que havia vingut d'Amèrica amb el seu Dusenbergs, pilotarà tan bé un Alfa Romeo.

Els cinc Bugatti ja han arribat a Monza i els seus pilots han començat d'entrenar-se.

El G. P. d'Itàlia, malgrat la deserció dels Delage, promet ésser una prova de les més interessants de l'any.

El Gran Premi de Sant Sebastià

Ja s'ha clòs el període d'inscripció a drets senzills i està a punt de cloure's també el de drets dobles per a les diverses proves del míting anual organitzat per l'A. C. de Guipúscoa.

Les tres proves que integren el programa han assolit una inscripció valuosa i variada, de manera que hi haurà lluita i podrem veure esport veritat.

Entre els autocicles, els Salmson, Amílcar, A. S., S. A. R. A. i Hispano en la categoria 1.100 c. c., i en la 750 c. c. Austin, que ha mostrat ésser bon tros ràpid, tindrà un contrincant en el ciclear italià F. O. D.

Al G. P. de velocitat, ultra les inscripcions ja en ferm de Delage, Bugatti i Graf, és fàcil que s'ajuntin les de Mercedes i Sunbeam.

En el G. P. de turisme els contrincants de les diverses categories seran Bugatti, Delage, Graf, Bignan, Alfa Romeo, Lancia, Lorraine Dietrich, Peugeot, Jervett, Excelsior i Studebaker.

Tots aquests d'ferents cotxes seran conduïts per pilots ja coneguts i amb un llarg historial de performances: Divo, Wagner, Boïlloz, Benoist, germans Vízcaya, Constantini, Goux, non aïls quals se n'afegiran d'altres segurament.

La gran prova Russa

La travessia de Rússia en automòbil ha cridat molt a darrera hora l'atenció de la resta d'Europa. Sembla que el més remarcable d'aquesta prova és l'estat d'egran part del recorregut, que ha provocat avaries en la suspensió dels cotxes i els consecutius abandonaments.

A hores d'ara el primer lloc de la classificació l'ocupa l'equip Fiat, d'origen per Cagno. Malgrat les condicions de la prova, en la qual prenen part més de trenta marques, els Fiat han demostrat llurs qualitats conservant el primer lloc en gairebé tota la cursa.

AVIACIO

Després de Vauville

Molts i variats són els comentaris que el concurs i proves celebrades a Vanville han obtingut en la Prensua especialitzada. Per ésser degut a un dels fundadors del dit concurs i una autoritat en la matèria, reproduïm les principals manifestacions d'En Georges Honard, el director de "Les Ailes", referents al vol a vela.

CATALANS: Subscribiu-vos a la Història de Catalunya

Surt un quadern cada 15 dies.
Preu del quadern 50 cèntims.
Conté més de 100 gravats i
els fets més cabdals hi són
cantats en poesies històriques
dels millors Poetes renaixentistes.

En
que viu a _____ carrer _____
n.º _____ pis _____ se subscriu a l'Història de
Catalunya, des del _____ quadern _____
de _____ de 1925
(signatura)

Sr. Adm. d'Editorial Argent, Aribau, 31 Barcelona

"El vol a vela, per a nosaltres, té tres objectius: l'estudi aerodinàmic de les magneto, fetes en gran i en veritable aire; l'esport pur, i l'entrenament i perfeccionament dels pilots.

L'estudi aerodinàmic de les magneto en gran i en el veritable aire ha estat provada per primera vegada, aquest any, sobre bases científiques. En aquest aspecte, havem presenciats tres temptatives ben interessants: la magneto de l'avió trimotor de Glymes, el veritable laboratori volant de l'Abrial de Pega i l'aparell de l'enginyer Coene, belga i el rus Vorobeitchik.

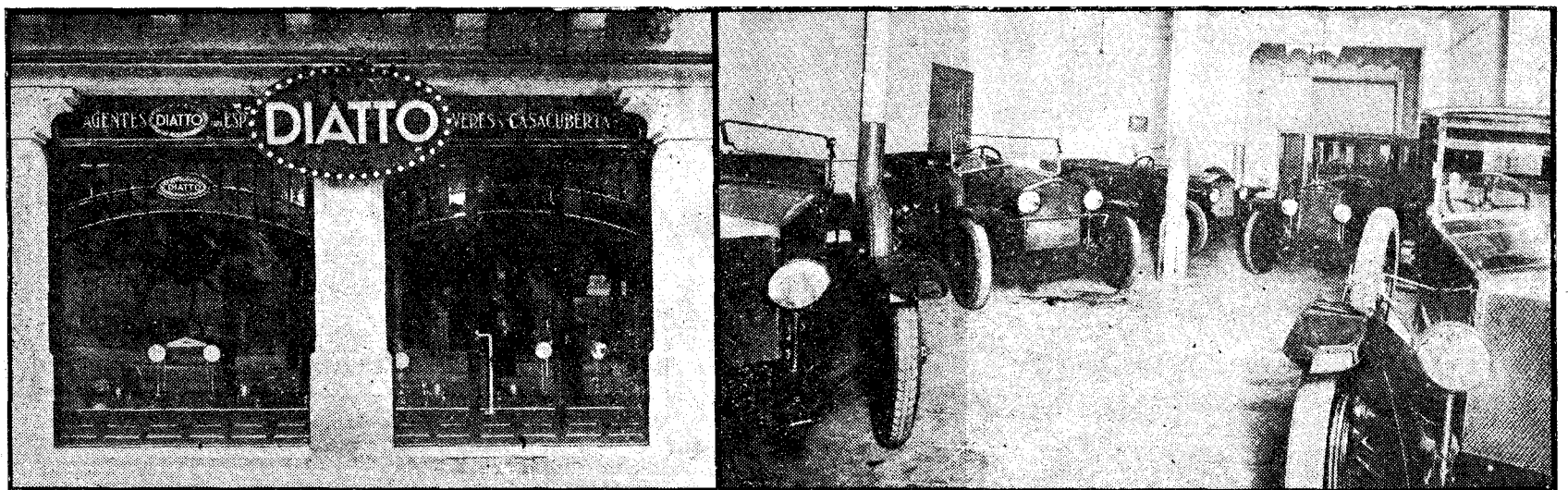
L'enginyer de Glymes no es va accontentar amb presentar a Vanville la magneto del seu avió de guerra; es va dedicar a realitzar una sèrie d'experiències que haurien convençut el més escèptic. Malauradament, en un aterratge del pilot Demblon, després de Latre el record de durada del món, va destruir-se per complet tan interessant aparell.

Abrial de Pega ha tractat d'obtenir, amb els instruments instal·lats a bord del planejador, indicacions molt més útils que les que fins avui s'obtenien en el túnel aerodinàmic. Ha obtingut a Vanville, en vol, diagrames que ell interpreta en aquest moment i que li permetran d'establir unes dades precises i instructives sobre la qüestió.

Els enginyers Coene i Vorobeitchick van presentar el seu "polarígraf" i el van sotmetre a una experiència i sembla que va complir; ens trobem en presència d'un mètode nou, que tal volta completarà satisfactoriament les actuals recerques de laboratori.

L'assaig de magneto en gran, l'estudi aerodinàmic en l'aire real estan naixent; el problema necessita ésser estudiat, analitzat a l'extrem i desenrotllat. Vanville haurà marcat el primer pas en aquesta via, d'on pot aprendre'n valuoses ensenyances l'aeronàutica sencera.

Passem al segon aspecte: el de l'esport pur. Deixem ben entès que estem lluny, molt lluny, del planejador que permetrà a l'aficionat apaiar-se sense perill damunt els vents ascendants, com al "patchman" evolucionar damunt la mar. Mes, encara que per ara, està reservat solament als

Dos aspectes del nou Saló d'Exposició que acaben d'inaugurar els senyors Oliveres Casacuberta, al Passeig de Gràcia, núm. 93

pilots molt entrenats, no per això deixa d'ésser un esport magnífic, que hauria d'entusiasmar als que propaguen l'ideal esportiu.

No comprèn gaire bé als col·legues esportius que ens conviden a admirar la duresa d'un "match" de boxa, l'esforç perjudicial d'un ciclista a la fi d'un tour de France i resten indiferents a aquesta lluita per al record mundial de durada a què es lliuraren els grans "asos" de tan ideal esportiu com En Simonet, En Demblon i En Massaux.

El primer ha pagat amb la vida la seva alta concepció de l'ideal esportiu; En Demblon va deixar totes les probabilitats, que eren moltes, d'ésser el triomfador del concurs, i En Massaux en va sortir victoriós, admirat de tots aquells, molt rars, que van ésser testimonis del seu magnífic esforç.

Malgrat tot, jo persisteixo en creure—l'accident del pobre Simonet no té res que veure en la qüestió—jo persistixo en creure que s'arribarà a fer el vol a vela pràcticament sense perill, amb aparells que encara no existeixen, però que un dia o altre existiran, si es dona al vol a vela l'encoratjament que ell mereix.

Manca el tercer punt. En això no hi ha cap dubte. És suficient haver seguit totes les experiències del concurs, totes les sortides, tots els vols, tots el aterratges, per comprendre l'interès considerable, sense precedents, del vol a vela com escola de perfeccionament per als pilots d'avions. El vol a vela és l'escola de la finura del pilotatge, de la

precisió, de l'aterratge; és l'escola o s'aprèn a volar amb les ales i no sols amb el motor.

J. C.

Les pròximes grans reunions als Velòdroms de Badalona i Sabadell

L'esport ciclista està ressorgint entre nosaltres d'una manera magnífica i que fa concebre les més optimistes esperances perquè aviat ocupi el lloc que li pertoca en el nostre món esportiu. Les diferents proves ciclistes se succeeixen d'una a l'altra sense que aquesta sovintesa caigui en monotonia i sigui en perjudici de llur interès.

Fresc encara el record de les darreres organitzacions realitzades, podem avui donar detalls de les que es preparen per als dies 6 i 8 d'aquest mes als velòdroms de Badalona i de Sabadell, els únics gairebé que hom disposa per ara, tot esperant que sigui un fet pròxim l'erecció d'un velòdrom com el que la importància de Barcelona i l'increment que pren cada dia més l'esport ciclista reclama.

Els esmentats dies tindran lloc grans curses internacionals. Diumenge a Badalona i dimarts a Sabadell. Aquestes curses seran de velocitat, a l'americana, de mig fons, amb entrenadors a

motocicleta. No cal dir, doncs, com els aficionats esperen aquesta bella demostració, a més a més coneixent el nom dels "pistards" que han assegurat llur concurs.

Entre els nostres, es segura la participació de Regnier, Español, Sans (de Reus), Gil, Carpi, probablement Llorens i d'altres encara, que no han formalitzat llur inscripció, però pel que es diu i es comenta en les penyes ciclistes és gairebé segur que s'encarreguin d'assegurar el triomf dels corredors catalans, la qual cosa és bastant probable donada l'esplèndida forma de la majoria d'ells i llur seriós entrenament.

Els corredors estrangers que prendran part en les dites proves són ja coneguts aquí per haver corregut en curses semblants. Entre ells hi ha els belgues Dewolf i Stockelynck, els guanyadors en les vint-i-quatre hores de Badalona, que abastaran el segon lloc en la classificació dels sis dies de Nova York; Pierre Sergent, l'ex-campió de França i dues vegades finalista en els campionats del món; Alfred Beyl, vencedor enguany del sis dies de París; Egg, recordman del món de l'hora sense entrenadors; Louet, segon en els sis dies de París i també finalista en els campionats del món; Pagnoul i Duray, segons en les vint-i-quatre hores de Badalona, i Henri Breau, que s'ha revelat precisament com un formidable "stayer" en les proves darrera moto.

Tots els detalls d'organització estan previstos i seran atesos com és costum en les proves ciclistes, un model perquè s'hi emmirallin altres organitzacions.

Studebaker

LA PROVA OFICIAL
DEL SEU RECORD

BARCELONA-MADRID

8 hores, 47 minuts

Cotxe vencedor:

STUDEBAKER

Big-Six model 1925

rigurosament de sèrie amb Carrosseria DUPLEX.

Neumàtics Balloon Parafancs, Barres, de defensa, fanals i altres accessoris.

Motor alimentat amb gasolina "SHELL" i lubrificat

***** "Superoil SHELL" *****

Bugies d'ignició marca "A. C. OLEO"

Neumàtics Balloon "FIRESTONE"

"STUDEBAKER"

REAL AUTOMOVIL CLUB DE ESPAÑA
MADRID
ALCALA 60
TELÉFONOS 1 RACE
TELÉFONO 2306

D. Carlos Resines de Gardeazabal,
Secretario General de la Cámara Oficial
REAL AUTOMOVIL CLUB DE ESPAÑA.

CERTIFICA:

Que con fecha 10 del corriente, y después de haber sido previamente punzonado por este R.A.C.E., salió de Barcelona a las dos horas cuarenta minutos de la mañana, con dirección a Madrid y conducido por el Sr. Bianchi, un coche Studebaker, con bastidor número 2.063.743 y motor número E.P. 5043, llegando a esta Corte a las once horas veintisiete minutos y once segundos del mismo día, y habiendo por tanto efectuado el recorrido de la distancia que separan ambas capitales invirtiendo un tiempo total de

8 horas, 47 minutos, 11 segundos.

Que reconocido el coche a su llegada, se comprobó que era el mismo que salió de Barcelona, así como también que tanto el bastidor como el motor y la carrocería eran completamente de serie y que el referido coche se encontraba dotado de un equipo completo de turismo y con capota Duplex y barras de defensa, llevando montados en las ruedas neumáticos Ballon.

Y para que conste, expido la presente certificación en Madrid a treinta de Julio de mil novecientos veinticinco.

EL SECRETARIO GENERAL.

Resines

— REPRESENTACIÓ GENERAL PER A ESPANYA:
STEVENSON, ROMAGOSA I C.^a - Valencia, 295
Saló de Vendes I. PONS - Passeig de Gràcia, 54 - BARCELONA